

พ่อใต้เตียง

นำเสนอเมื่อ : 7 ธ.ค. 2552

เมื่อฉันยังเล็ก ๆ พ่อเป็นเหมือนแสงไฟในตู้เย็น แต่ละบ้านมีพ่อ
แต่ไม่มีใครจริงๆสักคนว่า พ่อแต่ละคนทำอะไรหลังจากปิดประตูออกไปจากบ้านแล้ว

พ่อของฉันออกจากบ้านทุกเช้าและกลับมาตอนเย็นทุกวัน
พ่อคนเดียวที่สามารถเปิดขวดแยมได้ ในขณะที่คนอื่นๆทำไม่สำเร็จ

พ่อคนเดียวที่สามารถลงไปห้องใต้ดินคนเดียวได้โดยไม่ต้องให้ใครลงไปเป็นเพื่อน
มีบางครั้งที่พ่อโดนมีดโกนหนวดบาด แต่ก็ไม่ต้องมีใครคอยปลอบ

เวลาฝนตกพ่อเป็นคนที่ต้องออกไปเอาถุงและซั่มมาจอดไว้ใกล้ๆประตูบ้านคอยรับเรา
เวลาใครไม่สบาย ก็พ่ออีกนั่นแหละที่ไปซื้อยามาให้ พ่อคอยวางกับดักหนู ตัดกิ่งกุหลาบไม่ให้มาทิ่มแทงเรา

เมื่อฉันได้รับจักรยานคันใหม่ พ่อก็คอยถีบไปข้างๆฉันหลายต่อหลายกิโลเมตร...
จนกว่าฉันจะสามารถขี่คนเดียวได้ **ฉันกลัวพ่อของคนอื่น แต่ไม่เคยกลัวพ่อของฉัน**

วันหนึ่งฉันชงชาให้พ่อ แต่มันหวานเกินไป พ่อหนึ่งอยู่บนเก้าอี้ ค่อยๆจิบชา และบอกว่า "อร่อยจัง"

เวลาที่ฉันเล่นตุ๊กตาแม่ ฉันมักเล่นอะไรต่ออะไรได้เยอะเยอะ แต่สำหรับตุ๊กตาพ่อ
ฉันกลับไม่รู้ว่าจะเล่นอย่างไร ฉันได้แต่เพียงพูดว่า **"เออละ พ่อไปทำงานนะ"** แล้วฉันก็โยนตุ๊กตาพ่อไว้ได้เดียว

เช้าวันหนึ่ง ตอนฉันอายุเก้าขวบ พ่อไม่ตื่นไปทำงาน
เราพาพ่อไปโรงพยาบาล พ่อสิ้นใจ... วันรุ่งขึ้น

**ฉันเข้าไปในห้องนอน คว้าตุ๊กตาพ่อ ที่อยู่ใต้เตียง ปิดฝู่น และวางไว้บนเตียงใหม่...
แต่มันคงจะดีกว่านี้ ถ้าตุ๊กตาพ่อตัวนี้มีชีวิต เพื่อที่ฉันจะได้บอกพ่อกว่า ฉันรักพ่อกันมากแค่ไหน**

จาก FW